

Arrest

nr. 306 470 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X handelend in eigen naam
en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind
X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaren van respectievelijk Congolese en Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Bestreden beslissing inzake verzoekster F.S.K.

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Congolese nationaliteit te beschikken en op [...] maart 1997 geboren te zijn in Nyanga district, Walikale, in de regio Noord Kivu. U hebt steeds in de buurt van Walikale gewoond, jullie hadden geen vaste woonplaats omwille van de omstandigheden.

In september 2014 kwamen de rebellen naar de plaats waar u verbleef. Uw moeder en uw broers konden ontsnappen, maar ze hadden u te pakken gekregen. U werd seksueel misbruikt. Na die gebeurtenis zijn jullie nog een paar maanden gebleven, maar besloten jullie wel al dat het nodig was om te vertrekken.

U ontdekte ook dat u zwanger was. Begin 2015 verliet u Walikale, en u reisde met de auto naar Rwanda en Kigali, om dan met de helikopter naar Marokko te reizen. Vanuit Marokko reisde u verder naar Brazilië. U ging samen met uw ouders in Rio de Janeiro wonen, en jullie werden er erkend als vluchteling. In Brazilië bent u bevallen van uw zoon, E.V.K. (Ref. CGVS [...], ref. DVZ [...]), die daardoor de Braziliaanse nationaliteit heeft.

In Brazilië is een vriend van u, genaamd M., gedood bij een gewelddaad op het strand van Barra da Tijuca. M. had een conflict met zijn werkgever met betrekking tot de uitbetaling van zijn loon, en in een woordenwisseling is hij gedood. De milities waren betrokken bij deze zaak. U nam deel aan een manifestatie om deze moord in het nieuws te brengen en gerechtigheid te krijgen. U gaf ook een interview met de pers. Jullie kregen hulp van advocaten om een zaak op te starten, via het OAB (Ordem dos Advogados do Brasil). De milities zetten echter druk op jullie, en de advocaat van OAB vertelde u dat u zich terug moest trekken en niet te veel op de voorgrond mocht treden. Vanaf toen hield u zich afzijdig.

Op een dag ging u uw moeder bezoeken in de favela. Journalisten zijn u ook gevolgd in de favela, waardoor u ook problemen kreeg met andere inwoners van de favela. Caritas heeft dan kunnen regelen dat degenen die opkwamen voor M., waaronder u, een tijdje naar het buitenland konden.

Op 24 april 2022 hebt u Brazilië verlaten en reisde u naar Portugal. U deed er een verzoek tot internationale bescherming. U wachtte de beslissing van uw verzoek niet af, en u reisde verder naar België. Op 16 september 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in, in België.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een video van in Brazilië, verblijfskaart van uw zoon E., vreemdelingen kaart van F., brieven van Caritas met betrekking tot de asielprocedure in Brazilië, erkenningen van uw moeder, uw broers J. en A. in Brazilië, geschreven nota, handgeschreven nota, verklaringen van in Brazilië, een link naar een Youtube live video, en een USB stick. Op de USB stick staan video's, audiofragmenten, screenshots en een document.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Eerst dient te worden benadrukt dat de bepaling van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 afwijkt van de algemene regel van het onderzoek ten gronde van een verzoek om internationale bescherming en dat het facultatieve karakter van de toepassing ervan blijkt uit de formulering ("de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren"; "een land kan beschouwd worden als eerste land van asiel").

Indien hij artikel 57/6, § 3, 1° van de wet van 15 december 1980 niet toepast (toepassing van de niet-ontvankelijkheidsgrond 'reële bescherming in een derde land') en voor zover geen andere grond voor niet-ontvankelijkheid van het verzoek wordt toegepast, moet de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming onderzoeken in het licht van artikel 48/3 en 48/4 van de bovengenoemde wet. Deze artikelen vereisen echter een onderzoek met betrekking tot het land van herkomst van de verzoeker, d.w.z. het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of als het om een staatloze gaat, het land waar hij gewoonlijk verbleef. Hieruit vloeit voort dat de verzoeker om internationale bescherming van wie de hoedanigheid van vluchteling al werd erkend maar die aan de Belgische overheid vraagt, hem deze hoedanigheid opnieuw te erkennen en van wie de aanvraag niet onontvankelijk werd verklaard, zich aan een nieuw onderzoek onderwerpt.

Bovendien betekent het feit dat u als vluchteling werd erkend door Brazilië, niet dat het CGVS u ipso facto en zonder ander individueel onderzoek moet erkennen. Dergelijke erkenning biedt zeker geen recht op een automatische overdracht van deze status in België, zelfs niet op een verblijfsrecht. Dergelijke erkenning leidt in ieder geval niet tot een overdracht of automatische erkenning van deze status.

Uw verzoek dient dus te worden onderzocht met betrekking tot uw land van herkomst, de Democratische Republiek Congo.

Na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is het duidelijk dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op

ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. In casu stelt het CGVS immers vast dat u niet aantoonde afkomstig te zijn uit Walikale, in de provincie Noord-Kivu, in de Democratische Republiek Congo.

Ten eerste wijst het CGVS op een belangrijke **tegenstrijdigheid** in uw verklaringen tussen wat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebt verklaard, en wat u voor het CGVS verklaarde. In uw verklaring DVZ stond er geschreven dat u geboren was in Kinshasa (vraag 5). Echter, voor het CGVS verklaarde u dat u geboren was in Walikale, in de regio Noord Kivu. U werd gevraagd of u in Kinshasa geweest bent, en u verklaarde van niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd er dan op gewezen dat er geschreven stond dat u in Kinshasa geboren was, en u verklaarde dan dat dat misschien een communicatiefout was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Het CGVS merkt op dat dit wel degelijk zo geschreven staat in uw verklaringen, en dat u nooit stappen hebt ondernomen om uw verklaringen aan te passen. Het is van belang dat u vanaf aanvang van de hele asielprocedure, duidelijk en eenduidig bent in uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst. Ook uw broers S., J. en A. werden volgens uw verklaringen voor de DVZ geboren in Kinshasa, terwijl u op het CGVS verklaart dat ze geboren zijn in Walikale (verklaring DVZ, vraag 19 en notities persoonlijk onderhoud, p.11).

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u op meerdere manieren bevraagd om zo aan te tonen dat u afkomstig bent uit de regio Noord Kivu, meer specifiek Walikale. Een eerste manier was door u te bevragen over alle plaatsen waar u hebt gewoond in Congo. Gedurende het persoonlijk onderhoud op het CGVS slaagde u er ook niet in om te verduidelijken op welke plaatsen u verbleven hebt in Walikale, wat zowel een regio in Noord Kivu is, als een stad in Noord Kivu. U legde uit dat u afkomstig bent uit Walikale maar dat u zich niet meer kan herinneren in welke wijken u hebt gewoond of in welke gemeentes u hebt verbleven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Het CGVS wijst er op dat u naar uw eigen verklaringen 17 jaar oud was, u zou dat jaar 18 jaar oud worden, toen u Walikale verliet in 2015 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). U was dus wel op een leeftijd waarbij er van u kan verwacht worden dat u al een zicht hebt op alle plaatsen waar u verblijft. Daarenboven is 2015 ook niet zo lang geleden dat u dienstig kan aanvoeren dat het te lang geleden is om u het te herinneren.

Het CGVS bevroeg u ook over het werk van uw vader, wat hem, als handelaar, op verschillende plaatsen zou hebben gebracht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Dit was tevens een manier om u te helpen om doorleefde verklaringen af te leggen over de plaats waar u beweerdelijk vandaan kwam. Ook wanneer u hierover bevraagd werd, legde u uit dat u zich veel plaatsnamen niet meer kan herinneren van daar, en verklaarde u dat u last hebt van geheugenproblemen. U legde echter geen enkel attest neer om dergelijke beweerde moeilijkheden met uw geheugen te staven, u kwam dus niet verder dan blote beweringen. U legde uit dat uw vader vaak naar de grens ging, maar u kon geen specifieke plaats aan de grens benoemen waar uw vader dan naartoe zou gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U kon ook niet uitleggen hoe ver de grens was van waar jullie woonden, noch hoelang uw vader ongeveer onderweg was naar de grens (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9).

U werd ook over andere belangrijke aspecten over uw beweerde leven in Walikale bevraagd. Zo legde u uit dat u een aanhanger bent van de Pinksterbeweging, en dat er een aantal kerken waren in Congo waar u naartoe ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Wederom kon u daar niet veel over vertellen, u kon enkel uitleggen dat jullie ergens samen kwamen onder een afdak (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U legde verder ook uit dat u een soort van onofficieel onderwijs hebt gekregen in Walikale, maar dat u echter studies hebt gedaan in Brazilië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U kon niet uitleggen wat de naam was van de school, en kon ook geen verdere informatie geven over de andere scholen die in uw dorp aanwezig waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Ook wanneer u expliciet gevraagd werd om te vertellen wat u nog weet over de andere scholen in uw dorp, kon u niets hierover vertellen.

U werd gevraagd om zo veel mogelijk te vertellen over de regio waar u vandaan kwam, om zo aan te tonen dat u daar tot 2015 verbleven had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat vooral woud was, met huizen gemaakt van klei. De rivier Lowa stroomt er, en Goma was een gemeente in de buurt van waar u woonde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS merkt op dat dit maar beperkte, en niet persoonlijke informatie is over de streek waar u verklaart vandaan te komen, en bovendien ook gemakkelijk op te zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U verklaarde dat u geboren zou zijn in het dorp Munyanga, maar **u kon op geen enkele manier duiden waar Munyanga gelegen is**, niet op basis van een kaart, niet op basis van andere plaatsen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). U legde uit dat uw leven volledig gericht was op Brazilië, en dat u ook pas daar aardrijkskunde geleerd zou hebben. U kon zich verder geen dorpen, ondervindingen, of districten herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Verder legde u uit dat u het grootste deel van uw leven in Walikale woonde, wat u beschreef als een gemeente (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd nogmaals gevraagd om te vertellen over de stad Walikale, en wederom verklaarde u enkel dat de huizen gemaakt zijn van klei. U kan niet vertellen over de verschillende wijken van Walikale, of wat er nog te vinden is in de stad (notities persoonlijk onderhoud

CGVS p. 19). Thans hebt u in beweerdelijk 6 of 7 verschillende huizen gewoond in Walikale, voor zo ver u weet, en ook in verschillende wijken. U zou dus logischerwijze wel meerdere delen van de stad gezien moeten hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U werd dan gevraagd om over een plaats te spreken waar u vaak naar toe ging in Walikale, maar ook hierbij kon u geen doorleefde en persoonlijke ervaringen delen met het CGVS. U kon vaag vertellen dat er een markt was, waar u koopwaren kon kopen, maar u weet dan weer niets te vertellen over belangrijke gebouwen in de stad (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

Na de lunchpauze werd u er nogmaals op gewezen wat het belang is van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst, en nogmaals gevraagd om te trachten zo goed mogelijk te antwoorden op de vragen die u gesteld werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd nog wat vragen gesteld over de hulporganisaties die aanwezig waren in Walikale, u legde uit dat er Amerikaanse, Franse en ook organisaties van zwarte mensen aanwezig waren, maar u kon deze niet bij naam noemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Ook wanneer het ging over de bronnen van inkomsten voor de mensen in Walikale, kon u enkel vertellen dat mensen gewoon probeerden te overleven, maar u kan zich niet herinneren dat er fabrieken waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Nergens maakt u bijvoorbeeld vermelding van de goud- en tinmijnen in Walikale, die een belangrijke bron van inkomsten bezorgen voor de regio, en die bevochten worden door de overheid en rebellengroepen. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u ook in de omgekeerde richting bevraagd over de plaats waar u vandaan komt. Zo werd u gevraagd of u het woord Baroba kende, wat verwijst naar cellule Baroba, een plaats in de stad Walikale (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U verklaarde dat u geen Swahili spreekt, en dat enkel uw moeder nog Swahili spreekt. Het CGVS wijst er hierbij op dat u beweerdelijk wel in Walikale woonde, en dus kan er ook wel van u verwacht worden dat u bepaalde plaatsen in deze stad kan herkennen. Ook de cellule Kinkambe herkende u niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Wanneer u rechtstreeks bevraagd werd over een grotere plaats binnen Noord Kivu, de stad en regio Masisi, herkende u deze zelfs niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Later tijdens het persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gevraagd om te duiden waar u in Walikale verbleven hebt, en waar u was tijdens de aanval. U bleef vaagweg verklaren dat u in Munyanga woonde, en niet echt in de gemeente van Walikale (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). U werd er op gewezen dat u ook hebt verklaard in de stad Walikale te hebben gewoond, en dan past u uw verklaringen aan door te zeggen dat je verschillende wijken hebt in Walikale, zoals in Antwerpen, en dat het in Noord Kivu was. Wijken, die u blijkbaar dan ook niet herkent als u ze bij naam worden voorgelezen. Uw uitleg dat u zich niet meer focust op Congo en Walikale, is geen dienstige verklaring om de manifeste tekortkomingen in uw verklaringen te vergoelijken.

Het CGVS wijst er ook op dat u **maar beperkte voeling hebt met Walikale en de regio waarvan u beweerdelijk afkomstig zou zijn**. U beweerde tot de etnische groep Walikale te behoren, wat enkel een stad is maar geen etnische groep of stam. Verder kon u ook geen informatie geven over de etnische groepen of de stammen die in Walikale wonen, of enige andere etnische groep benoemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21-22). Waar u eerst nog verklaarde tot de stam Walikale te behoren, verklaarde u vervolgens dat u niet precies weet wat uw etnische groep is, maar dat Munyaga in uw hoofd zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Ook wanneer u gevraagd werd om hier informatie over te geven, kon u echter niets van informatie geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U herkende de etnische groep Kobo niet toen die u voorgelegd werd, een groep die ook in Noord Kivu en Walikale aanwezig is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Waar u verklaarde dat er drie seizoenen zouden zijn, blijkt uit informatie dat er vier seizoenen zijn, regenseizoen van midden-augustus tot midden-januari, en van midden-februari tot midden-juli.

Er zijn dan twee zeer korte droge seizoenen, telkens van een maand tussen januari en februari en tussen juli en augustus. U kon zich geen radiostation herinneren waar u naar luisterde in Walikale, noch kon u zich radioprogramma's herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24).

Daarenboven merkt het CGVS ook op dat uw vader beweerdelijk geboren is in Kinshasa, wat op zo een 2000 kilometer, vogelvlucht, van Walikale gelegen is. An sich is het al zeer opmerkelijk dat een man, geboren in Kinshasa, die Lingala spreekt, zich zo ver zou verplaatsen naar Walikale, waar ze Swahili spreken, om daar te gaan werken. U kan deze bewering ook niet verder staven aan de hand van verklaringen met betrekking tot het bedrijf waarvoor hij werkte, en de specifieke reden dat hij zo ver zou moeten reizen en verhuizen om die specifieke job op een andere plaats uit te oefenen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Verder wijst het CGVS er op dat u verklaarde de volgende talen te spreken: Lingala, Portugees en Frans (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U verklaarde verder ook dat er een ander dialect is waarin u zich kon uitdrukken, Swahili, maar dat dat ver zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). U kent niets van de lokale talen die gesproken worden in Walikale en de andere delen van Noord Kivu. Zoals uit informatie blijkt, die toegevoegd is in het administratief dossier, wordt er in het oosten van Congo voornamelijk Swahili gesproken, evenals lokale talen zoals Nande, Kinyarwanda, en het Nyanga dat ook in Walikale gesproken wordt. Dat u wel Lingala vlot spreekt, maar beperkt Swahili, en geen kennis hebt van de andere talen van de regio, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst danig.

U hebt Walikale verlaten omwille van uw beweerdde persoonlijke problemen, die het gevolg zijn van de veiligheidssituatie in de regio daar. U werd ook bevraagd over de veiligheidssituatie en de problemen die er waren in Walikale in de periode dat u daar was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Ook hier schieten uw verklaringen echter tekort. U herinnerde zich dat er twee gewapende groepen waren, waarvan u de naam Mai Mutomboki nog kon herinneren. Mutomboki betekent verontwaardigde burgers in het Swahili, iets wat u niet weet ondanks het feit dat u Swahili zou spreken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Van de andere rebellengroep, kon u zich de naam niet meer herinneren. Het is pas wanneer het CGVS expliciet zelf de naam van de rebellengroep Mai Mai Sheka zegt, dat u zich de naam kan herinneren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Gevraagd naar wie de leider was van deze groepering, kan u het echter niet zeggen, hoewel de groepering letterlijk naar hem vernoemd is. U werd ook over andere relevante aspecten van de veiligheidssituatie gevraagd, zoals de aanwezigheid van buitenlandse troepen in Walikale, over MONUSCO (United Nations Organization Stabilization Mission in the Democratic Republic of the Congo) aanwezigheid in de regio, en of er groepen waren die tegen de rebellen vochten, waar u geen informatie over kan geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). U kon tevens uw herkomst uit Walikale niet staven aan de hand van verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen en incidenten die plaatsvonden voor u daar vertrok. U kon enkel vaag vertellen dat er een aantal vrouwelijke bedienden zouden ontvoerd zijn, maar u hebt er verder geen informatie over (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26).

Het CGVS heeft u ook bevraagd over de route die u nam vanuit Walikale toen u vluchtte naar Rwanda.

U legde uit dat u vanuit Walikale naar Kigali ging, waarna u naar Marokko ging. U legde uit dat u in die periode veel hebt meegemaakt, en dat u enkel kon herinneren dat u met de wagen vertrokken was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U zou dan met een militaire helikopter van Kigali naar Marokko zijn gegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het CGVS merkt op dat het bezwaarlijk geloofwaardig is dat jullie ongeveer de halve lengte van Afrika overgevlogen hebben met een helikopter, een helikopter die misschien zo een 750 km kan afleggen met een volle tank.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u wat bevreemdende verklaringen aflegde over uw paspoort, en dat dat beweerdelijk verdwenen zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U legde uit dat u uw tas met uw papieren was verloren in het Zuidstation te Brussel. U hebt geen aangifte gedaan van verlies van uw documenten bij de politie, beweerdelijk omdat u de dag van aankomst meteen naar Pacheco zou zijn gegaan, maar dat dat die dag gesloten was. Het CGVS ziet ten eerste al niet in waarom dat u verhinderde om een aangifte van verlies te doen. U zou dan wel eens naar de ambassade of consulaat van Brazilië gegaan zijn, maar dan zou u toch terug naar huis moeten zijn gegaan omdat het niet overeenkwam met de schooluren van E.V.K. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Twee keer zou u voor gesloten deuren hebben gestaan. Het CGVS ziet niet in waarom u niet nog eens op een later moment terug kon keren naar het consulaat of de ambassade om opnieuw documenten te bekomen, in het jaar dat u toch ondertussen al in België bent.

Gedurende het persoonlijk onderhoud haalde u meerdere keren aan dat u niet veel herinneringen hebt van uw regio van herkomst, dat u heel slechte herinneringen hebt aan uw jeugd daar, en dat u het wat verdrongen hebt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Ten eerste staft u de beweerdde geheugenproblemen niet aan de hand van medische of psychologische attesten. Daarenboven werd u bevraagd over de plaats waar u vandaan kwam, hetgeen van groot belang is de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw profiel en uw beweerdde herkomst.

Het CGVS merkt op dat dit betrekking heeft op de essentie van uw identiteit, en niet op de traumatische ervaringen die u onderging. Er kan dus wel van u verwacht worden dat u hier verklaringen over aflegt.

U legde na het persoonlijk onderhoud ook enkele documenten neer van in Brazilië, zoals u ook gevraagd werd door het CGVS, om aan te tonen dat u internationale bescherming hebt verkregen in Brazilië. Zoals supra beschreven, is het CGVS niet gebonden door de beslissing die genomen werd door de Braziliaanse autoriteiten. Daarenboven zijn de documenten die u neerlegt enkel foto's van bepaalde documenten, en niet de originele versie van de documenten, waardoor ook de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Van de geschreven nota kan al niet worden vastgesteld door wie en met welk doel dit document werd opgemaakt. Op het document waarin de beslissing tot erkenning van uw moeder, broers Jaspe en Armani, geattesteerd staat, staat enkel dat uw moeder de Congolese nationaliteit heeft, maar niet waar ze van afkomstig is of waar ze gewoond heeft. Hetzelfde geldt voor de Braziliaanse documenten die u neerlegde over uw eigen status in Brazilië, waar ook nergens vermeld staat dat u afkomstig bent van Walikale, noch om welke reden u een statuut van internationale bescherming kreeg in Brazilië. De getypte samenvatting van de feiten bevat bepaalde informatie over interviewers en een tolk, maar hieruit blijkt niet in welke omstandigheden deze verklaringen werden genoteerd, voor welke instantie, of voor welk doel ze werden genoteerd. Bijgevolg kan dit document an sich ook niet de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Walikale rechtzetten.

Rekening houdend met bovenstaande bevindingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk afkomstig bent uit Walikale, in de regio noord-Kivu. Gezien uw gebrek aan geloofwaardigheid met betrekking tot uw regio van herkomst, kan er op basis van alle informatie, dan ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u er (in die periode) zou hebben meegemaakt en dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde ook bepaalde stukken neer om hierbij de situatie in Brazilië aan te tonen. Dit betreft enkele audiofragmenten enkele video's, te vinden op de USB stick, in een mail, en via een Youtube link. Wat betreft de video's op de USB stick, werden deze genomen tijdens een protest, waarbij steeds enkele deelnemers gefilmd worden. Wat betreft de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in Brazilië en de redenen waarom u Brazilië hebt verlaten, zijn deze niet relevant voor de beslissing in uw hoofdte, daar u de Braziliaanse nationaliteit niet bezit. Deze worden wel besproken in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van uw zoon E.V.K. (Ref. CGVS [...], ref. DVZ [...]), die over de Braziliaanse nationaliteit beschikt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 augustus 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u een zoon heeft (E.V.K. (Ref. CGVS [...], ref. DVZ [...])) die de Braziliaanse nationaliteit heeft."

1.2. Bestreden beslissing aangaande E.V.K.

"A. Feitenrelaas

Je bezit de Braziliaanse nationaliteit en bent op [...] juni 2015 geboren in Rio de Janeiro, jouw moeder F.S.K. (Ref. CGVS [...], ref. DVZ [...]) bezit de Congolese nationaliteit. Je woonde in Rio de Janeiro samen met jouw moeder, jouw grootouders, en de broers en zussen van jouw moeder.

In Brazilië is een vriend van jouw moeder, genaamd M., gedood bij een gewelddaad op het strand van Barra da Tijuca. M. had een conflict met zijn werkgever met betrekking tot de uitbetaling van zijn loon, en in een woordenwisseling is hij gedood. De milities waren betrokken bij deze zaak.

Jouw moeder nam deel aan een manifestatie om deze moord in het nieuws te brengen en gerechtigheid te krijgen. Jouw moeder gaf ook een interview met de pers. Jouw moeder en de anderen die zich bezighielden met de zaak kregen hulp van advocaten om een zaak op te starten, via het OAB (Ordem dos Advogados do Brasil). De milities zetten echter druk op hen, en de advocaat van OAB vertelde jouw moeder dat ze zich terug moest trekken en niet te veel op de voorgrond mocht treden. Vanaf toen hield ze zich afzijdig.

Op een dag ging jouw moeder op bezoek bij haar moeder in de favela. Journalisten zijn jouw moeder ook gevolgd in de favela, waardoor zij ook problemen kreeg met andere inwoners van de favela. Caritas heeft dan kunnen regelen dat degenen die opkwamen voor M., waaronder jouw moeder, een tijdje naar het buitenland konden.

Op 24 april 2022 hebben jullie Brazilië verlaten en reisden jullie naar Portugal. Jouw moeder deed er een verzoek tot internationale bescherming. Jullie wachtten de beslissing van het verzoek niet af, en jullie reisden verder naar België. Op 16 september 2022 diende je een verzoek tot internationale bescherming in, in België.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: identiteitsdocumenten van in Brazilië, een video van in Brazilië, en een link naar een Youtubevideo, en een USB stick. Op de USB stick staan video's, audiofragmenten, screenshots en een document.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Jouw moeder werd ook de kans geboden om jouw vrees te staven aan de hand van haar verklaringen en kon documenten neerleggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat er doorheen jouw verklaringen en de verklaringen van jouw moeder, onvoldoende elementen aangehaald werden die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS wijst er ten eerste, en voornamelijk op, dat de problemen die beweerdelijk de aanleiding zijn voor jullie vertrek uit Brazilië volledig gelieerd zijn aan jouw moeder, en **jij persoonlijk daar niets mee te maken hebt, zeker gezien je ook nog maar 8 jaar oud bent.** Voor wat betreft problemen voor jou persoonlijk, verwees jouw moeder voornamelijk naar de algemene veiligheidssituatie in Brazilië, die verder ook nog besproken wordt.

Wanneer er dan gekeken wordt naar de problemen die jouw moeder beschrijft, stelt het CGVS vast dat ook zij niet aannemelijk maakte een gegronde vrees tot vervolging te hebben bij terugkeer of een risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van de moord op M..

Het CGVS stelt vast dat M.M.K. in januari 2022 gedood werd in een conflict met zijn werkgever, waarbij hij zijn achterstallig loon ging halen, en door drie mannen werd doodgeslagen.

De gebeurtenis heeft het debat rond racisme en straffeloosheid in Brazilië doen oplaaien. **Vooreerst stelt het CGVS vast dat jouw moeder en jijzelf niets te maken hebben met deze gebeurtenissen an sich, daar jouw moeder niet voor dezelfde werkgever werkte en niet aanwezig was op het moment van de feiten.**

Jouw moeder beweert dat zij een vrees heeft bij terugkeer naar Brazilië omdat ze handelde om de zaak onder de aandacht te brengen, interviews deed over de zaak en deelnam aan demonstraties (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Dergelijke kiosken zoals waar M. werkte, worden volgens jouw moeder door de milities gecontroleerd.

Jouw moeder verklaarde dat ze steeds meer de druk voelden van de milities op hen, zonder dan concreet te maken op welke manier ze dan druk zouden hebben uitgeoefend (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Beweerdelijk kregen de mensen die 'bij de zaak betrokken waren' steeds meer berichten van mensen dat ze moesten oppassen, hetgeen door jouw moeder ook niet gestaafd wordt aan de hand van bewijzen. Jouw moeder legde enkel bewijs neer dat iemand haar een berichtje stuurde om te zeggen dat ze haar steunden. Gevraagd naar wat voor bedreigingen jouw moeder dan zou hebben gekregen, legde ze uit dat ze zich ingesloten voelde, en bekeken voelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Haar verklaringen hieromtrent bleven vaag en deden niet blijken van het ontvangen van persoonlijke en concrete bedreigingen. Ze werd beweerdelijk ook gevraagd om te komen getuigen op het politiebureau, hetgeen ze niet gedaan heeft. Om dit te staven legde ze een screenshot neer van een bericht, waarin staat dat de familie opgeroepen was om zich te melden bij het politiebureau. Ten eerste staat hier al niet in dat jouw moeder zich moest melden bij de politie, daar zij geen familie is. Ten tweede bevat het bericht geen enkele aanwijzing over de afzender of de datum van verzending, waardoor er zelfs geen informatie is over de afzender of de context waarin dit bericht verzonden werd. Een derde bericht gaat over het feit dat je zou moeten oppassen voor een agent van de 41. Wederom bevat het screenshot van deze berichten geen enkele informatie over wie de berichten stuurden, noch over wanneer de berichten gestuurd werden of in welke context. Enkel het uur van verzending is zichtbaar.

Opmerkelijk genoeg, zou jouw moeder ook beweerdelijk het aanbod van Caritas hebben afgeslagen om onderdak te zoeken in een Ibis Hotel in Bota Fogo, zogenaamd omdat ze jou niet van school wilde halen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). **Indien jouw moeder een gegronde vrees koesterde, is het**

niet geloofwaardig dat ze dan niet zou in gaan op het aanbod om in veiligheid gebracht te worden door Caritas. Haar verklaring dat ze haar leven niet on hold wilde zetten, valt niet te rijmen met de verklaring dat ze dan haar leven zou moeten vrezen. Ook wanneer jouw grootmoeder aan jouw moeder voorstelde om naar Sao Paulo te verhuizen, ging jouw moeder hier niet op in, omdat ze daar beweerdelijk niemand zou kennen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Jouw moeder werd nogmaals geconfronteerd met de vaststelling dat het wel opmerkelijk is dat ze niet inging op het voorstel van Caritas voor een hotel, of om naar Sao Paulo te gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14-15). Ze legde uit dat ze later pas doorhad dat er een risico was, toen ze rare bewegingen zag toen ze aan het werken was. Jouw moeder beschreef dan dat er een man op een motor was die steeds op en neer reed langs haar werk, en dat ze sindsdien niet meer ging werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Wederom stelt het CGVS vast dat het een loutere hypothese is dat de motorrijder, die op en af zou hebben gereden, een gevaar zou betekenen voor jouw moeder. De man heeft haar nooit aangesproken, en ze toonde ook niet aan dat ze door bepaalde personen bedreigd werd.

Daarenboven is het weinig geloofwaardig dat jouw moeder nog een vrees zou hebben bij terugkeer naar Brazilië, gezien de drie daders van de moord ook effectief zijn opgepakt nu (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Hoewel jouw moeder beweert dat de milities en de politie samen zouden werken, heeft de politie dus toch stappen ondernomen om gerechtigheid te brengen in de moord op M.. Daarenboven kon jouw moeder ook niet verduidelijken wie ze dan precies zou vrezen indien ze zou terugkeren naar Brazilië. Ze herhaalde louter dat de mensen die betrokken waren bij de zaak, naar het buitenland waren gegaan, en dat het gevaar van elke kant kan komen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). Jouw moeder legde ook een brief neer waarin haar zou zijn aangeraden om naar het buitenland te gaan, deze stond op de USB stick. De brief bevat geen officiële informatie van wie deze heeft opgemaakt, met welk doel deze is opgemaakt, of wanneer dit is opgemaakt. Het betreft tevens een PDF bestand op een USB stick, waardoor ook de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden. **Ondertussen zijn we ook al bijna meer dan anderhalf jaar nadat de moord op M. gepleegd is.** Jouw moeder heeft zich niet meer bezig gehouden met de zaak van M. sinds jullie Brazilië zouden verlaten hebben in februari 2022, ze zou nog een laatste interview gegeven hebben in Brazilië (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Ze beweerde dat de zaak nog niet gekalmeerd was, want anders zouden er al wel mensen van het buitenland zijn teruggekeerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Jouw moeder bleef echter bij blote beweringen, zonder haar bewering ook te staven dat de zaak nog niet gekalmeerd zou zijn.

Op 22 maart 2022 was jouw moeder nog te gast in een Youtube livestream van het kanaal C.P., p.D.O., met een titel die verwijst dat de organen van M. zouden verwijderd zijn na zijn overlijden. Het CGVS merkt op dat deze livestream op het moment van de opmaak van de beslissing maar 84 keer bezichtigd werd, wat bezwaarlijk kan gezien worden als een groot bereik.

Jouw moeder legde ook bepaalde stukken neer om hierbij de situatie in Brazilië aan te tonen. Dit betreft enkele audiofragmenten enkele video's, te vinden op de USB stick, in een mail, en via een Youtube link. Wat betreft de video's op de USB stick, werden deze genomen tijdens een protest, waarbij steeds enkele deelnemers gefilmd worden. Jouw moeder zelf komt niet in beeld, voor zo ver het CGVS kan vaststellen. Daarenboven betwist het CGVS niet dat jouw moeder deelnam aan bepaalde betogingen na de moord op M., maar wel het feit dat zij, en jij door haar betrokkenheid, een vrees zouden hebben bij terugkeer naar Brazilië. Op de audiofragmenten is steeds een man aan het woord, en gezien een audiofragment an sich bijna geen bewijswaarde heeft, is dit ook niet voldoende om een gegronde vrees tot vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Eender wie kan immers dergelijke boodschappen opnemen, op eender welk moment.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat jouw moeder niet heeft aangetoond dat zij geen beroep kon doen, of in het geval van problemen bij terugkeer zou kunnen doen, op de in Brazilië aanwezige autoriteiten. Vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, moeten immers eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van de voormelde wet, die beide vereisen dat de betrokken verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren "indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade". Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het dossier blijkt dat Brazilië een juridisch systeem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat Braziliaanse burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet doeltreffend zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Commissarisgeneraal betwist niet dat het Braziliaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent, maar uit de voorliggende landeninformatie die melding maakt van politiegeweld blijkt evenwel niet dat er in Brazilië sprake is van een ernstig systematisch falen van of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke perspectieven worden geboden op het voorkomen en bestraffen van vervolging of ernstige schade. Het systeem voor overheidsbescherming in Brazilië is niet perfect, maar ook niet theoretisch. Er kan worden aangenomen dat de Braziliaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden (Arrest RvV nr. 263.748 d.d. 16 november 2021). Het is bijgevolg aan jou om aannemelijk te maken dat jij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebt uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in jouw individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van jou niet kan worden verwacht dat jij je tot de Braziliaanse overheden wendt om bescherming te vragen. Jij moet aantonen dat in jouw individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van jou kan worden verwacht dat jij, en jouw moeder, zich wenden tot de Braziliaanse overheid voor bescherming.

Het CGVS herhaalt hierbij dat uit informatie blijkt dat de vermoedelijke daders van de moord op M. gevat zijn, en dit bijgevolg aantoont dat de politie wel degelijk onderzoek voert naar de moord.

Jouw moeder werd zelf, volgens haar verklaringen, uitgenodigd om verklaringen af te leggen bij de politie van Barra da Tijuca, maar zou dit niet gedaan hebben omdat de politie en de milities “één pot nat” zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10).

Gezien bovenstaande vaststelling over het onderzoek door de politie op de moord, is het weinig dienstig om de hypothese te blijven aanhouden dat de politie jouw moeder geen hulp zouden kunnen bieden.

Gelet op wat voorafgaat, maak jij niet aannemelijk dat er in jouw individuele omstandigheden geen doeltreffende overheidsbescherming voorhanden is in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, noch dat jij daar geen toegang toe hebt. Je maakt niet aannemelijk dat jouw moeder (vruchteloos) heeft getracht bescherming te krijgen of dat zij in de onmogelijkheid was/zou zijn bescherming te vragen of dat van jou om bepaalde redenen niet kon/kan worden verwacht die bescherming te vragen. Er wordt niet aangetoond dat de Braziliaanse overheden in jouw geval geen doeltreffende bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Jouw moeder haalde ook de algemene situatie in Brazilië aan, en het feit dat er veel geschoten wordt, vuurgevechten zijn, en dat het moeilijk is om zo een kind op te voeden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het CGVS merkt op dat u haar verklaringen niet blijkt dat jij een bepaalde vrees hebt om persoonlijk een doelwit te zijn van het (bende)geweld dat gepleegd wordt. Het CGVS verwijst hierbij ook naar onderstaande beoordeling van de mate van willekeurig geweld, en het feit dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van positioneel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviséerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de

autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 25 augustus 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat uw moeder F.S.K. (Ref. CGVS [...], ref. DVZ [...]) de Congolese nationaliteit heeft.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Volgens verzoekers “werden verschillende beginselen geschonden bij het nemen van de beslissingen. Zowel het redelijkheidsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel werden flagrant geschonden.”

Aangaande het onderzoek in het dossier van verzoekster en haar zoon en het asielrelaas stellen verzoekers:

“Verzoekster wordt verweten dat zij niet duidelijk kan zeggen in welke regio's zij heeft gewoond tijdens haar verblijf in Congo. Daarnaast stelt het CGVS dat verzoekster weinig doorleefde verklaringen kon vertellen over de plaatsen waar zij heeft gewoond.

Verzoekster wenst op te merken dat dit niet abnormaal is gezien haar jonge leeftijd toen zij in Congo woonde, doch ook door de geheugenproblemen die zij ervaarde én het trauma dat zij meemaakte.

Door de zeer beperkte scholing van verzoekster, zij volgde onofficieel onderwijs, had zij geen enkele kennis over Aardrijkskunde en is het dan ook zeer moeilijk om informatie bezorgen over de verschillende plaatsen waar zij verbleef in Congo.

[...]

De reis startte in Walikale naar Kingali en vanuit Kingali naar Brazilië. Ze stopten in Marokko en vandaaruit naar Sao Paulo. Vanuit Sao Paulo zijn ze dan vertrokken naar Rio de Janeiro waar verzoekster heeft gewoont tot haar vertrek. Verzoekster heeft verkeerdelijk gezegd met een helikopter te zijn afgereisd. Zij wenst dit hierbij dan ook te corrigeren. Zij en haar familie reisden per vliegtuig. Verzoekster diende haar interview in het Portugees af te leggen, dit is niet haar moedertaal waardoor v zich niet goed heeft kunnen uitdrukken.

Verzoeker wenst nogmaals te benadrukken dat zij niet veel herinneringen meer heeft van de regio van herkomst. Zij heeft vooral slechte herinneringen aan haar jeugd en heeft deze dan ook verdrongen.

[...]

De milities zette mensen die betrokken waren bij de zaak en actief demonstreerden onder druk. Ze werden bedreigd. Bovendien kon verzoekster en haar familie geen enkele bescherming inroepen van de politie of overheid, temeer omdat verzoekster werd gesommeerd om naar het politiebureau te komen om een verklaring af te leggen. Hetgeen ze niet heeft gedaan uit vrees voor représailles.

Verzoekster kreeg ook berichten dat ze moest oppassen voor een agent van de 41. Gelet op de corruptie binnen het korps, vreesde verzoekster dan ook voor haar leven.

Verzoekster kreeg het aanbod van Caritas om onderdak te zoeken in een Ibis Hotel. Haar familie stelde ook voor om naar Sao Paulo te verhuizen. Verzoekster weigerde dit in eerste instantie omdat ze haar zoon niet uit zijn omgeving wou wegtrekken. Het was dan ook pas op een later moment dat verzoekster meer begon te vrezen voor haar leven nadat ze gevolgd werd door een man op een motor, die steeds op en neer reeds langs haar werk. Verzoekster durfde dan ook niet meer gaan werken, gelet op deze bedreiging. [...]"

Volgens verzoekers bestaat er in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Brazilië of Congo.

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus stellen verzoekers als volgt:

"Het CGVS liet bovendien na te oordelen over de subsidiaire bescherming in het verzoek van verzoekster en kind. De veiligheidssituatie in Congo werd aldus niet onderzocht.

Het is dan ook niet correct dat het CGVS niet onderzocht of de veiligheidssituatie in Congo het toelaat om terug te keren.

Het CGVS komt dan ook schromelijk tekort aan haar verplichtingen.

Verzoekster haalde in het persoonlijk onderhoud m.b.t. het dossier van haar en haar zoon aan dat de algemene situatie in Brazilië eveneens te wensen overlaat. Er wordt veel geschoten en er zijn veel vuurgevechten. Het is er dan ook onmogelijk om een kind in veiligheid te laten opgroeien.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat er op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Er is bovendien een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies. Er is sprake van wijdverspreid geweld.

Dit wordt door het CGVS bevestigd in de beslissingen maar desalniettemin wordt hiermede geen , minstens onvoldoende, rekening gehouden

Het spreekt dan ook voor zich dat verzoekster en haar zoon minstens de subsidiaire bescherming dienen te krijgen.

[...]

Indien verzoekster en haar zoon dienen terug te keren heeft zij schrik dat zij slachtoffer zullen worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandeling in haar land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren.(zie bijlages)

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

[...]

Dat door de beslissingen van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men niet afdoende motiveert waarom verzoekster en kind niet in aanmerking zouden komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

De beslissingen zoals ze genomen werd door het CGVS zijn dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht."

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stukken:

"3 . Berichtgeving Brazilië

4 . Berichtgeving Congo"

2.3. Bij de nota "Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure" van 29 januari 2024 voegt verweerder de volgende stukken:

"1/ Verenigde Naties, Rapport van de secretaris-generaal aangaande de United Nations Organization Stabilization Mission in the DR Congo, 30/11/2023

2/ Verenigde Naties, Midterm report of the Group of Experts on the Democratic Republic of the Congo, 30/12/2023 (blzn 1 tem 23)".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Met betrekking tot verzoeksters vrees ten aanzien van haar land van nationaliteit, de Democratische Republiek Congo, stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Walikale, gelegen in de regio Noord-Kivu, niet aannemelijk maakt, waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan de feiten die er zich zouden hebben afgespeeld.

5. In het verzoekschrift wordt verzoeksters gebrekkige kennis over haar herkomstregio geweten aan haar jonge leeftijd toen zij in Congo woonde, aan geheugenproblemen, aan het trauma dat zij meemaakte, aan *“de zeer beperkte scholing”* van verzoekster en aan het feit dat zij de veelal slechte herinneringen aan haar jeugd verdrongen heeft.

Dienaangaande wordt benadrukt dat van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande haar verklaarde regio van herkomst, dat zij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat zij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over haar vrees voor vervolging. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van de regio van herkomst van verzoekster, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekster.

Van verzoekster kan wel degelijk worden verwacht dat zij de regio kan toelichten en omschrijven waar zij tot haar 17-18 jaar heeft gewoond. Verzoekster heeft echter een bijna onbestaande kennis over haar onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de wijken, gebouwen, omgeving, seizoenen, etnische groepen en gewapende groeperingen in Walikal. Verzoeksters beperkte scholing kan niet aangewend worden als verschoning voor de vastgestelde onwetendheid inzake dergelijke elementaire aspecten uit haar directe leefomgeving, gezien hiervoor geen scholing of *“aardrijkskundeles”* nodig is om deze te kennen. Bovendien bleek verzoekster - ondanks haar beweerd gebrek aan scholing - wel in de mogelijkheid om informatie te verwerven teneinde een lange en hachelijke reis naar België te ondernemen.

Wat betreft de aangehaalde geheugenproblemen en trauma's, wordt vastgesteld dat verzoekers geen attest neerleggen waaruit blijkt dat verzoekster niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake haar verzoek noch dat haar cognitieve vermogens dermate zouden zijn

aangetast zodat zij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde haar voorgehouden herkomst te toetsen.

6. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk vertelde dat zij (van Kigali naar Marokko; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23) met de helikopter ging, en dat ze in werkelijkheid per vliegtuig reisden. Verzoekers stellen dat verzoekster zich niet goed heeft kunnen uitdrukken omdat zij haar interview in het Portugees aflegde.

Wat betreft het gebruik van het Portugees als taal voor het persoonlijk onderhoud dient te worden vastgesteld dat verzoekster reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken het Portugees had opgegeven als enige taal die zij voldoende beheerst om de asielpcedure te doorlopen (verklaring betreffende procedure van 26 september 2022, vraag 2). Het gebruik van het Portugees kan dan ook bezwaarlijk worden aangehaald als een afdoende verklaring voor haar bewering dat zij met een militaire helikopter vanuit Rwanda naar Marokko zou zijn vervoerd.

7. Verweerder kon, gelet op het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing, terecht tot de conclusie komen dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde herkomst uit Walikale, gelegen in de regio Noord-Kivu. De Raad stelt vast dat verzoekster in het verzoekschrift geen nuttige concrete argumenten aanvoert teneinde deze motivering dienstig te weerleggen.

8. Met betrekking tot verzoekers vrees ten aanzien van zijn land van nationaliteit, Brazilië, stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat de problemen van verzoekster (de moeder van verzoeker) omwille van de dood van M.M.K. niet aannemelijk worden gemaakt en dat bovendien niet wordt aangetoond dat geen beroep kon worden gedaan (of kan worden gedaan in de toekomst) op de in Brazilië aanwezige autoriteiten.

9. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster het aanbod van Caritas voor onderdak in een Ibis Hotel en het aanbod van haar familie om naar Sao Paulo te verhuizen, weigerde omdat zij haar zoon niet uit zijn omgeving wou wegtrekken en omdat zij pas meer begon te vrezen voor haar leven nadat zij gevolgd werd door een man op een motor.

Verzoekster kan echter bezwaarlijk, enerzijds, aanvoeren dat de milities druk uitoefenden op haar, dat de advocaat van OAB haar vertelde dat zij zich moest terug trekken en dat zij nadien ook problemen kreeg met de inwoners van de favela maar, anderzijds, verschillende concrete hulpaanbiedingen weigeren omdat zij pas voor haar leven vreesde nadat een motorrijder op en neer reed langs haar weg en zij hierdoor dacht dat hij haar volgde.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangaande verzoekster, maakt verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Walikale, Noord-Kivu, Congo, niet aannemelijk. Bijgevolg maken verzoekers evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wat betreft verzoekster dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Walikale, Noord-Kivu, Congo. De verwijzingen in het verzoekschrift naar de algemene situatie in (bepaalde provincies in) Congo (stuk 4) zijn dan ook niet nuttig. Verweerder stelt in diens nota, onder verwijzing naar rapporten van november en december 2023 van de Verenigde Naties, nog dat bepaalde provincies (waaronder Noord-Kivu) getroffen worden door een gewapend conflict, maar dat dit geenszins geldt voor het gehele grondgebied. Verweerder stelt verder terecht dat, rekening houdend met de regionale verschillen in de veiligheidssituatie in de D.R. Congo, verzoekers niet kunnen volstaan met een loutere verwijzing naar verzoeksters Congolese nationaliteit. Verzoekster moet

enig verband met haar persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekster maakt dit verband met haar persoon echter niet aannemelijk omdat zij haar afkomst uit Walikale, Noord-Kivu, niet aantoonst.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekers zelf menen dat er in verzoeksters werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoekster bij een terugkeer naar daar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangaande verzoeker ten aanzien van Brazilië, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Brazilië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt met zijn verwijzingen in het verzoekschrift naar de algemene situatie in Brazilië (stuk 3) geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS